Nieuwsbrief ‘Altijd Jarig’

Uitgave van de archiefgroep ‘Altijd Jarig’
van KSA Noordzeegouw.
Eindredactie: Thomas Verniest

Nummer 18, maart 2022
Verschijnt minstens éénmaal per jaar.

Via deze nieuwsbrief delen we graag de realisaties van het voorbije jaar.

Je vindt de vorige Nieuwsbrieven en ook deze, in kleur nog wel, op https://www.ksa.be/themas/altijd-jarig

1. Hernieuwenburg 1935-1965, Wielsbeke.

Deel 1: “Kasteel Ten Broucke” wordt “Hernieuwenburg”

Karel Dubois (1895-1956) wist van bij de start van KSA (1928) dat hij een huis nodig had om zijn KSA’ers samen te brengen. Een groep, een beweging krijgt pas vorm als men kan samenkomen. Dus een huis, een zomerhuis voor ontmoeting, vergaderen, kadervorming, ontspanning en vriendschap. Het KSA-gebed zegt het tot op vandaag “om de vriendschap ondereen, danken wij u Heer”.

Was het zijn speurzin of zijn goede contacten of kwam het uit de hemel gevallen? Het werd Wielsbeke: een kasteel (Ten Broucke), een “Heerlijkheid” in een tien ha groot park, met een vijver en een ommuurde moestuin met sierlijke serres en kweeperenbomen aan de waterkant en een jachtterrein van Baron Peers de Nieuwburg uit Oostkamp.

Dubois tekende in 1935 namens de vzw Hernieuwen een huurcontract voor dertig jaar, tot 24 december 1965. De jaarlijkse huurprijs werd bepaald op achtduizend BEF (= 200 euro) plus achthonderd BEF (= 20 euro) kosten. Het kasteel had een uniek bureautje en een huiskapel, naast sierlijke ruime salons en kamers, een terras op één hoog, een weelderig portaal en een zonnig pui met groene tuinbanken. Op het domein had je ook het Koetshuis zwaar beschadigd tijdens de oorlog, enkel nog dienstig als bergruimte voor auto’s en kampmateriaal. Het domein verborg boven de ijskelder de Konijnenberg – een kleine kring- waarop Dubois vertelde over zijn

belevenissen als brancardier tijdens de oorlog en het befaamde verhaal van soldaat Jan.
Aan de straatkant richting de Baron van der Bruggenlaan lag het tweede huis **Vogelsang** (1937-1938) . Dit heem stond op eigen grond, de eerste eigendom van KSA. Tijdens de oorlog in brand gestoken door de bezetter, werd het heropgebouwd met oorlogsschade. In de richting van Sint-Baafs-Vijve was er de unieke dreef, ruim één kilometer lang waarlangs Dubois en de proosten hun brevier baden of lange gesprekken voerden over de doelstellingen van de Katholieke Actie (K.A.) en de KSA. "Vlaanderen hernieuwen in Christus". Wielsbeke was vooral het huis voor de grootste groep van oudere leden: de Hernieuwers. Het lag voor de hand dat het kasteel, laatst bewoond door Baron Van der Bruggen, "**Hernieuwenburg**." zou heten.

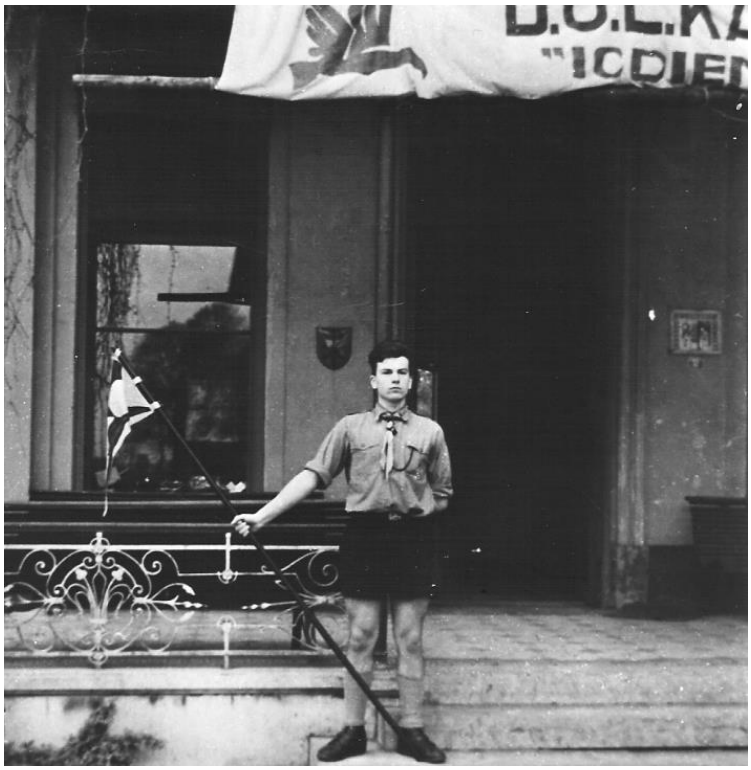

Een van de twee vlaggenwachters bij een DOL-kamp

Een bruisend leven

Hernieuwenburg werd gebruikt door heel het K.A. veld want Dubois was Algemeen proost van de K.A. voor het Bisdom Brugge: (het Algemeen Verbond voor de Katholieke Actie AVKA). KSA West-Vlaanderen was er kind aan huis en ook de andere gouwen waren regelmatig present. De Kanunnik had er een vaste kamer. Er werd een directie aangeduid en we lezen de namen van o.m. Pater Feys en later E. H. Leys. Een kleine groep zusters van Ruiselede zorgde voor de maaltijden.
Het Kasteel (80 bedden) en Vogelsang (60 bedden) in de Leiestreek werden volledig ingericht en van dan af was Hernieuwenburg het episch centrum van KSA Noordzeegouw voor vorming, ontmoeting en vriendschap. Vanaf de beginjaren werd het een bruisend leven op Hernieuwenburg: leidersdagen, gouwraden maar ook retraitedagen, studiedagen van de vijf gouwen.

Op het portiek met klimplanten aan de ingang van het kasteel, met een uniek zicht over het domein, stonden de groene kasteelbanken waarop de staf pijpen rookte en eindeloze plannen en afspraken maakte in avondlijke of nachtelijke gesprekken als de vlaggenwachters al vertrokken waren. Hernieuwenburg was nooit verlaten en duizenden overnachtingen werden op Hernieuwenburg geboekt toen het jeugdtoerisme nauwelijks bestond. In Wielsbeke was KSA thuis. Wielsbeke was steeds volzet. De andere mogelijkheden waren beperkt. Proost Jos Verstraete (1914-1996) dacht nog in stilte aan een Klaroenershuis (Knapenheem) in het Heuvelland. Maar de gouwleiding wist van niets beter dan Hernieuwenburg in Wielsbeke.
In de kerstvakantie van 1942-1943 werden op Hernieuwenburg federatieve studiedagen opgezet met de vijf provinciale gouwleidingen waar het principe van een federatie werd aanvaard. Uit te klaren punten waren de basistekst, de autonomie van de gouwen, het nationaal secretariaat. Op 1 augustus 1943, na heel wat discussie, was de kogel door de kerk en werd de **"Federatie KSA Jong-Vlaanderen"** een feit.
Was Hernieuwenburg hét huis, de thuis van KSA Noordzeegouw, het gouwsecretariaat bleef in Roeselare aan de Leenstraat nummer vijftig. Naast het Gouwbureel te Roeselare

kwam ook daar het eerste nationaal secretariaat van KSA Jong-Vlaanderen.
Als later het jeugdleven meer en meer vorm kreeg en meer en meer ingang vond, werden er dienstenkampen georganiseerd. Legendarisch waren de vele DOL-kampen o.l.v. Rik Depuydt (1934-2000). Deze kampen overvleugelden algauw het Leiderskamp en gouwproost Eugeen Laridon (1929-1999) en de nieuwe gouwleiding Gielen-Chanterie vervingen h**et leiderskamp** door het **Jong-Vlaams Vormingskamp.** Dit kamp sloeg stevig aan en duwde tegen de dienstenkampen. Er moest ruimte bij gemaakt worden, tot zelfs een grote circustent, zodat alle geledingen hun plaats kregen: in tenten, op het Kasteel of in Vogelsang. Een Jong-Vlaams vormingskamp met om en rond de 300 deelnemers was geen uitzondering. De Vlaggenwacht aan de ingang van het kasteel en de licht militaristische stijl en tucht verdwenen en maakten ruimte met grotere aandacht voor het speelse, het creatieve en dus het jeugdbewegingsleven. Even legendarisch waren de Creastages en de Gidsenkampen voor de knapen. Men kon er een Gidsenbrevet behalen na een stevige vormingssessie.

Stefaan Dousy, Stefaan Tessier, Gaby Vandeputte, Leo Vanackere. op de achtergrond het Banjo ensemble uit Menen

De laatste KSA-bewoner

In 1963 naderde het eind van de huurovereenkomst met de baron. Vanaf 1 juli 1963 werd Ward Poppe (°1939) burchtheer. Voor hem waren de jaren op Hernieuwenburg als jonge gouwsecretaris een zalige tijd met de herinnering aan het bureautje met mooie lambrisering waar nu de burgmeester zetelt, en erboven, op de eerste verdieping, de kamer van Karel Dubois.
Hernieuwenburg bleef geëerd voor het kamperend volkje. Er bleven groepen van verschillende pluimage kampen, weekends, studie- en retraitedagen houden. De vrijgestelden van de K.A. hielden er elke week hun “Stille maandag”. Ook het jeugd- en sportwerk van Wielsbeke maakten graag gebruik van hét kasteeldomein. Als het winter werd en de vijver bevroren was werd het moeilijker want de verwarming van het kasteel slikte vele zakken kolen terwijl de radiatoren nauwelijks warmte gaven.
Even nog overwoog gouwproost Laridon om het domein aan te kopen, want als huurder van dertig jaar hadden wij voorkooprecht. Maar de subsidiekranen van Toerisme Vlaanderen stonden nog niet open en er lagen kapers op de kust nl. burgemeester Noël Demeulenaere en het bestuur van Wielsbeke die aldaar hun gemeentehuis planden en een recreatieproject met zwembad, sport terreinen en sportzalen.

Ten Afscheid

Op 12 september 1965, op de eerste leidersdag van het werkjaar 1965-1966, werd met een groots parkfeest definitief afscheid genomen van Hernieuwenburg en wapperden voor het laatst de KSA-vlaggen. Zo kwamen **Monsalvaet en Westouter,** het grote werk van Jos Verstraete, in de volle aandacht. Het werd snel een nieuw episch centrum van KSA Noordzeegouw. De twee groene banken op het binnenplein van Monsalvaet getuigen van de tijd op Hernieuwenburg

Afscheid met een volksfeest en veel KSA'ers .

V.l.n.r. Jan Durnez, Carl Decaluwe, Raf Chanterie, Stefaan De Clerck, Bisschop Van Gheluwe, Burgemeester George Lambrecht, schepen Mevrouw Mia Delodder-Eeckhout, schepen Michel Bouckhuys, Gouwproost Eugeen Laridon, Mevrouw Albert De Clerck, Minister Dries Dequa, Stefaan d' Aussy, E.H. Antoon Anckaert

Senator, oud-gouwleider Gaby Vandeputte

In de achtergrond Gouwleiders Joost Vandendriessche en Dirk Desoete. Ook Koen Seynaeve, verder Wim Vermandere.
Rechts EE.HH. Andre Foulon en Freddy Malfait, ook Johan Vandenabeele én Kristien Goetghebeur, Piet Jaspaert….

1995 Viering Dubois

We keerden nog éénmaal terug, op 2 september 1995 bij de honderdste geboortedag van Dubois. Bij deze viering werd een gedenkzuiltje ingehuldigd. We lezen: "Hernieuwenburg 1935-1965. Thuishaven van de KSA West-Vlaanderen en van kanunnik Karel Dubois, 2 september 1995".

Ondertussen vergeten we stilaan het verhaal van Hernieuwenburg. Voor elke inwoner van Wielsbeke is de naam *Hernieuwenburg* het sportcentrum en het gemeentehuis. De groene long van weleer is danig ingekrompen en het kasteelpark heeft zijn oorspronkelijke glorie verloren. Waar vroeger het bos lag, vind je nu de Hernieuwenstraat, vol nieuwe villa's.

Deel twee: de herinneringen…

Met een onverwacht bezoek en even aandringen als laatste KSA-bewoner krijg ik de gelegenheid om de slaapzolders onder het dak te bezoeken. De gemeente heeft de grote zolders opgedeeld voor het gemeentelijk archief. Maar op de balken lees ik de getuigenissen van de KSA-aanwezigheid.

De zware inkervingen zijn overschilderd maar ik erken stille getuigen als … "KSA Langemark, KSA Klauwaerts (wellicht Brugge) én een KSA-PX teken met eronder een datum 11.04.65".

De Benoitjes

Op 1 juli 1963 kwam ik aan op het Kasteel Hernieuwenburg te Wielsbeke. De grote vakantie was net begonnen en zo werd het een gaan en komen op het kasteel. Ik had het secretariaat van de Internationale Bouworde in Leuven verlaten. Ik was toen al gouwhoofdman voor de jongknapen en werd meteen de jonge gouwsecretaris van KSA met standplaats Hernieuwenburg. Voor mij was het een zalige tijd en een droom die uitkwam. Na de grote vakantie werd het veel stiller en toen de koude maanden aanbraken was het nog stiller en vooral ook kouder. Ik kende weinig of geen mensen in Wielsbeke tot ik bezoek kreeg van Pierre Benoit, verzekeringsmakelaar en in de oorlogstijd student aan het Diocesaans Instituut voor K.A. (het DIKA) in de Leenstraat te Roeselare. Zijn kinderen waren vaste bezoekers van het kasteeldomein want ze woonden op de kop van de Baron van der Bruggenlaan en Pierre was voorzitter van de meisjes volleybalclub die ijverig trainden op het verharde sportterrein vlak voor het kasteel. Dochter Annemie was een talentrijk speelster. Ik leerde snel de sympathieke familie kennen en liet mijn eerste auto verzekeren in het Kantoor Benoit en dit tot op heden. Ik herinner mij Paul, Jan, Piet en, Annemie…..Trees en Joost waren nog erg klein. De familie en vooral Pierre en Denise waren een warm en veilig nest ook voor mij wanneer het al te stil werd op het Kasteel.

Paul en Jan Benoit aan het vissen (Foto Walter De Mulder)

Tante Marcella

Marcella Van Canneyt was een volkse figuur uit Wielsbeke die om een onbekende reden elke dag naar het kasteel kwam, gewapend met twee "kaba's" Zelfs toen het winter was en de straat ijzig glad lag, kwam Marcella naar het kasteel. Ze had haar sokken over haar schoenen getrokken. Ze frutselde een en ander in de keuken, zorgde voor enkele kippen achter het kasteel en ik herinner mij dat ze haar potje kookte in de grote kasteelkeuken. Merkwaardig was dat ze het vlees aan tafel sneed met een schaar ipv met een mes. Vanzelf kende ze alle bezoekers van het kasteel en niet op zijn minst de leiders van de Wielsbeekse Chirojeugd. Het moet tijdens een KSA-kamp geweest zijn dat de Chiroleiders op zoek waren naar hun Mariabeeld. De Chirojeugd had in die tijd een O.L.Vrouwebeeld die men de Burchtgravin noemde. Op de vraag naar de Burchtgravin antwoordden de KSA-koks: "ze is buiten, de kippen aan het voederen"

De vissers

Lijnvissen in de kasteelvijver (de omgracht, de wal) was een beste en geëerde bezigheid voor nogal wat Wielsbekenaars. Dus moest men lid zijn van de vissersvereniging. De chef van de vissers was Fonske Verbeke Hij had lidkaarten laten drukken met een mooie uitdrukking: "Wees een heer bij het meer".

De moestuin

De ommuurde moestuin was afgesloten door muren, water en een stevig hekken. Het was verboden terrein voor de groepen en Fons De Blanck kweekte er allerlei groenten en veel fruit. De moestuin had ooit sierlijk gebogen serres en unieke warmkasten die helaas bijna helemaal verdwenen waren door het oorlogsgeweld. Waar de moestuin was vind je nu het zwembad

De ratten

Onder het kasteel waren historische kelders die terug gingen tot de oorspronkelijke bouw jaren 1440 of nog vroeger. In de kelders bevonden zich de ketels van de centrale verwarming op kolen, de voorraad confituur nog gemaakt door de zusters met fruit uit de moestuin, poetsmateriaal en verder veel rommel. De kelders waren ook bewoond door ratten die liefst woonden tussen de nieuwe borstels en dweilen. Af en toe stond de kelder ook onder water en als ik de deur van de keldertrap opende zag ik ratten rustig voorbij zwemmen. Ik moest natuurlijk regelmatig in de kelders zijn maar de schrik zat erin. Ik ben echter nooit aangevallen door de Wielsbeekse ratten.

De frisco's en de cola's

De zijdeur van het kasteel was de personeelsingang en zo kwam je bij de dienstentrap (afgezonderd van de sierlijke traphall) die leidde naar de verdiepingen tot op de zolders. Op de verdieping waren verschillende kamertjes ingericht voor het personeel en later hadden de zusters daar hun privé. Aan die zijdeur, waar nu de politie zit, was er een klein illegaal winkeltje waar frisco's en cola's werden verkocht. Het winkeltje was ook maar af en toe open en ik had een truk gevonden om toch wat verkoop te realiseren. Ik zocht enkele kinderen uit die met een gratis frisco verder op het domein moesten flaneren. De truk lukte altijd. Zien likken, doet likken!!

De zigeuners

Priester Henri Delarue uit Oostkamp was aalmoezenier van het foor- en woonwagenwerk. Eenmaal per jaar (of twee jaar) waren er ook plechige communies en vormsels. Voor de gelegenheid kwam Monseigneur de bisschop naar Wielsbeke. Paul Benoit was misdienaar. Hernieuwenburg was de afspraak. Wij stelden dat niet alle woonwagens op het domein mochten. Delarue die zijn volk kende spraks ons moed in, maar liet toch enige twijfel horen. De volgende morgen werd ik wakker met heelwat verkeer op het domein. Ten alle kante stonden woonwagens. Foorreizeigers hadden de gewoonte om een standplaats in te nemen en waren al midden in de nacht aangekomen. En dan was er het vormsel. Niet alle kinderen hadden een eigen "vormpeter" en zo werd ik peter gebombardeerd voor een zestal kinderen. Ik heb ze nooit meer terug gezien.

Vogelsang en pastoor Van Steenkiste

Vogelsang was de eerste eigendom van de jonge KSA-beweging. Een ruim stuk grond (500 m²) met een "retraitehuis" zoals men het toen heette. De bouw werd in 1936 geschat op 123.781 BEF (= ± 3000 euro). Tijdens de oorlog werd Vogelsang in brand gestoken door de bezetter en in 1947 heropgericht in drie maanden met oorlogschade ten bedrage van 137.342 BEF. Toen we in 1965 Wielsbeke verlieten was er ruime interesse voor een parochiehuis voor de plaatselijke jeugd vertegenwoordigd door Pastoor Godfried Van Steenkiste. KSA twijfelde want Vogelsang was een aardig bivakhuis en alvast op een unieke plaats aansluitend bij het kasteel. Voor de renovatie van Monsalvaet was echter enig kapitaal nodig en Gouwproost Laridon was daarbij vicaris voor de pariochies en dus de vraag genegen. Vogelsang werd verkocht voor 500.000 BEF (12 500 euro).

Het bureau

Het bureau op de benedenverdieping aansluitend rechts van de ingang was en is een erg mooie ruimte met een mooie schouw en twee geheime deuren, naast de ingangsdeur. De ene geheime deur was een valse deur waarachter een kast verscholen zat. De tweede deur gaf dadelijk toegang vanuit de inkomhall. Ze was helemaal in de bekleding van de entree verdoken. Deze ingang is ondertussen gesloten.

Claerhouts lepeltje en briefopener

Frans Claerhout was juwelier aan de Baron van der Bruggenlaan. Hij verkocht juwelen, uurwerken, zilver en goud. Een aangewezen plaats om een souveniertje van het kasteel te kopen. Er waren lepeltjes, vorkjes en een briefopener te koop alles in zilver. In het KSA-archief te Gullegem is één en ander bewaard.

Boer Beke en de koe

Bij een reuze speeldag op het Jongvlaams Vormingskamp (Leiderskamp) was er een opdrachten spel één tegen allen. Een opdracht was drie levende dieren aanbrengen. Zo vroegen ze aan boer Beke om even een koe te lenen, waarop Beke antwoordde: "Een koe is geen speelding hé." Boer George Beke woonde op het neerhof. Hij had negen zonen en één dochter. De zevende zoon werd dus Boudewijn (een van zijn kleinzonen is Wouter, ja de huidige minister). Jeugd en jeugdwerk was boer Beke niet vreemd. Vanzelf hadden we met hem redelijk wat contacten. Hij leverde ook één en ander aan de zusters en de kamperende groepen. Beslist ook hout voor het kampvuur. Vast en zeker werd hij ook af en toe gestoord door de vele groepen. Het was december 1962 op een woensdag-namiddag toen er zich een drama afspeelde

Op 17 mei 1935 verliet Mevrouw Decraene toemalige pachter het kasteel voor de KSA. Een en ander werd overgedragen aan de nieuwe huurder o.m. twee zwanen voor 400 BEF (= 10 euro)

op Hernieuwenburg. Er waren vijf kinderen door het ijs gezakt, die dank zij boer Beke bijgestaan door Alfons De Blanck gered werden. Een van de kinderen was Boudewijn Beke (ongeveer 12 jaar). De boer zelf kon niet zwemmen, maar wist dat de vijver niet diep was. Van een moedig man gesproken.

"Onder Uw Schutse Maria, KSA Jong-Vlaanderen, 1947"

Met dank aan Herman Leber en de archiefgroep Altijd Jarig, Raf Chanterie, Paul en Ann Benoit-Teerlinck, Jan Steverlynck, Bart Van Damme, Gemeente Wielsbeke.
Veel gegevens, documenten en foto's, komen uit het nooit volprezen KSA-archief "Altijd Jarig".

Ward Poppe, 2021

Als ik het kasteel verlaat ruik ik de sterke geur van het vlas, vlas van weleer en hoor ik plots kinderstemmen en als ik mijn ogen sluit gaan mijn gedachten naar juli 1963. Ik zie de jongknapen en knapen rennen over het domein, ik zie de boten aan de wateroever. Ik loop langs de dreef die de straat met het kasteel verbindt, de dreef van de marsen, stoeten, stille tochten, de dreef van het laatste praatje ten afscheid. Ik kom voorbij het kleine kapelletje, herinnering aan de bescherming na de verwoestende oorlog.

2. Unieke foto's en documenten van Lieven Vervenne

'Mijn oom was rechterhand van Karel Dubois'
De Wevelgemse oud-bibliothecaris en heemkundige Lieven Vervenne (91) kwam in ons archief enkele uiterst boeiende foto's en documenten afleveren. Ze komen oorspronkelijk van zijn broer, de in 2017 overleden priester Alban Vervenne, en hun oom, die ook Alban Vervenne heette, ook priester werd en een tijdlang hulpproost van de Katholieke Actie was onder Karel Dubois. Een mooi en voor ons archief nieuw stuk is de groepsfoto van de Lourdesbedevaart 1948.
Onlangs bracht Lieven Vervenne het vuistdikke boek 'De geschiedenis van Wevelgem' uit. Ook de geschiedenis van de Wevelgemse KSA kreeg er een plaatsje. Enkele documenten die Lieven daarvoor opdiepte bij zijn broer Alban, bleken vooral voor het gouwarchief interessant. Lieven was zo goed om ze tot bij ons te brengen. En ook al is het niet zo ver van Wevelgem naar het gouwsecretariaat in Gullegem, we zijn hem daar toch erg dankbaar voor.
Twee foto's tonen de 'ridderslag' zoals die in de jaren '40 bij de KSA bestond. Ook twee exemplaren van het tijdschrift 'Ridder Chronicke' gaan terug op de ridderwerking. "Het was een opleiding voor KSA'ers met nog wat meer idealisme dan de anderen", legt Lieven uit. "Ze moesten eerst een 'thesis' maken en vervolgens een kamp bijwonen, vermoedelijk op

Twee ridderslagen (Frans Herpel en Walter Polfliet)

Hernieuwenburg in Wielsbeke, waar ze tot ridder werden geslagen. Ikzelf was ook in de KSA, zowel thuis in Wevelgem als vanaf 1943 aan het Klein Seminarie in Roeselare. Ik ben aan de ridderopleiding begonnen en maakte

een thesis over paus Pius XII. Maar uiteindelijk is dat wat verwaterd en heb ik het nooit tot ridder gebracht. Maar wel tot majoor-tamboer in de KSA-fanfare." (*lacht*)
De broer van Lieven, Alban Vervenne junior (19928-2017) bracht het wel tot ridder in de KSA en later ook tot priester. Hij is één van de KSA'ers die poseert op de Lourdesfoto uit 1948. Alban jr. werd genoemd naar zijn oom, Alban senior (1898-1972), die ook priester was en achtereenvolgens leraar werd aan het college in Menen, hulpproost van de Katholieke Actie, superior aan het Klein Seminarie in Roeselare en pastoor-deken van de Rodenbachstad. Als hulpproost van de Katholieke Actie tussen 1935 en 1941 was hij de rechterhand van kannunnik Karel Dubois. Lieven schonk ons nog drie foto's waar Dubois en zijn oom samen te zien zijn. Tenslotte ontvingen we nog een foto waarop Alban Vervenne sr. prijkt met een groep KSA'ers aan de abdij van Zevenkerken in Sint-Andries-Brugge.

3. In memoriam: Chris Caestecker

Chris Caestecker (°19/04/1936 +26/12/2021) was sinds 1961 proost, leider en trots lid van KSA Scarphoutstede Blankenberge. Hij was de lijm die, in die 50 jaar, onze jeugdbeweging en al die generaties KSA'ers met elkaar verbond. Of om het met een Christelijke beeldspraak te zeggen, hij was onze Herder.
Om te tonen wat Chris betekende voor jong en oud in die 50 jaar, moeten we eigenlijk zoveel generaties leiding, kookouders en leden aan het woord laten. Er zijn onnoemelijk veel verhalen, herinneringen en onvergetelijke momenten die Chris typeren en zijn karakter schetsen.
Chris was een bezinner, een getallen-goochelaar, een leraar, een worstelaar, een streekbierproever, voetballiefhebber, een fantastisch verteller die evengoed kon luisteren, … maar vooral een vriend van allen.
Ondanks z'n gezegende leeftijd ging Chris nog elk jaar mee op zomerkamp. De laatste jaren enkel nog maar naar het jongerenkamp en het knapenkamp, maar vroeger ging hij ook steevast mee met de jonghernieuwers. De kampen van de KSA waren zijn vakantie en de periode van het jaar waar hij naar uitkeek.
Verhalen vertellen bij kaarslicht of bezinnings-momenten houden met de jonghernieuwers, Chris maakte van elk moment iets onvergetelijk. Chris is waarschijnlijk ook recordhouder in het 'aanwezig zijn op het meest aantal Lourdeskampen'. Van de 14 Lourdeskampen die er geweest zijn, heeft Chris er 12 meegemaakt.
Kortom, Chris Caestecker mag gezien worden als een KSA'er in hart en nieren.
Hij was graag gezien en zal zeer hard gemist worden.

4. Dienstverlening van de werkgroep

Voor Kompas schreef **Noël** een vervolgartikel over muziek in KSA en zorgde **Astrid** voor een tekst over de Gouden Gamel. Die willen we deze zomer uitreiken aan de kookploeg die het langst actief is op een zomerkamp in een bond. Spannend. **Thomas Holvoet** (spiranti.org) schrijft een bijdrage over het succes van de Lourdeskampen. **Bart Lagrange** en de **gouwleiding** gingen met hem in gesprek. **Ewald Van Coppenolle** (voorzitter heemkring Brugs Ommeland) ontleent het archief van Herman Verwaetermeulen, zijn oud-leider van de KSA Bavo-bond.

Ook van buiten de provincie kwamen vragen die we beantwoordden: **KSA Eksaarde (Oost-Vlaanderen)** zocht leiderslijsten om een oud-lid te verrassen bij een pensionering en **KSA Stokkem (Limburg)** vraagt info omdat ze 60 jaar bestaan. De **scoutsgroep Roeland uit Onze-Lieve-Vrouw Waver (Antwerpen)** vond in de archieven van hun overleden proost een foto van een vlag van KSA OLV-Waver en info over een studentenbond uit 1937. **KADOC** deed een oproep naar getuigenissen over toneel in colleges. **Bert Taeymans** stuurde ons de vraag door omdat Eric daar indertijd een artikel over schreef in Gisteren en Vandaag. Via **Laurens De Loof** konden we aan de archiefgroep van KSA Oost-Vlaanderen het archief van de eerste VKSJ-groep schenken. **VKSJ Gijzegem** leerde onze werkgroep kennen n.a.v. de erfgoedtentoonstelling in 2016. We konden toen hun mooi bewaarde vlag tentoonstellen.

Activiteiten van de werkgroep

De aanwezigheid op de topconferentie is een jaarlijkse afspraak. We kregen er vragen over de geschiedenis en de naam van het jongknapengouwkamp. **Proost Bart** schonk ons ook een blauw-oranje vlag waarvan we vermoeden dat die iets te maken heeft met KSA, maar we hebben geen idee waar die zou gebruikt zijn of wat de symbolen betekenen.

We verwerkten een schenking leidersblaadjes van het gewest Scherminkel (1951-1952) van **Paul Ollevier** (ondertussen overleden in december 2021). Samen met **Ann Blontrock**, oud vrijgestelde van VKSJ-West was **Herman** aanwezig bij de heropstart van een archiefgroep in KSA West. **KSA Ten Briel** organiseert in mei een activiteit waarvoor ze archiefmateriaal (o.a. vlaggen en leiderslijsten) nodig hebben. In januari was er een overleg met **erfgoed zuidwest** over wat we voor elkaar konden betekenen.

We kwamen met de archiefgroep drie keer samen sedert de vakantie om verder te ordenen en opzoekwerk te verrichten.

Schenkingen

Van **Lieven Vervenne** (auteur van een boek over de geschiedenis van Wevelgem, met daarin een stukje over de KSA) kregen we drie boekjes over ridderwerking en een foto van Lourdes 1948. Deze laatste vervolledigt onze verzameling groepsfoto's van Lourdes. **Daniel Coudenys** schonk ons wat materiaal uit de jaren '50 (info Lourdes 1959, trektocht KSA Frassati 1957 en zijn gidsenattest uit 1955). Van **Pol Vandenbulcke** en **Herwig De Coninck** kregen we nog wat klein materiaal om onze collecties verder aan te vullen. In **de Leiegouw**, het tijdschrift van Vereniging voor geschied-, taal- en volkskundig onderzoek in het Kortrijkse, vinden we een recensie terug van het boek dat we vorig jaar samen met professor Louis Vos uitbrachten.

5. 18 juni 2022, Westouter, oud-ledendag

om de vriendschap ondereen …

Op 1 mei 2018 kwamen we met een groep oud-KSA'ers samen
in Ieper om 90 jaar KSA Noordzeegouw te vieren.
Blij weerzien met wie KSA in Noordzeegouw mee kleur gaf.
Veel aanwezigen vertrokken die dag met: "Tot een volgende keer. Het was hier leuk".
Met de Archiefgroep Altijd Jarig besluiten we om aan die kar te trekken …
Graag willen we tussen twee Lourdesbedevaarten in
oud-KSA'ers die Noordzeegouw mee vormden
samenbrengen op een heerlijk ontspannende manier.
Noteer alvast de datum in je agenda.

Vrienden van KSA Noordzeegouw
zaterdag 18 juni 2022
Westouter

hulp nodig

Misschien ging je ergens anders wonen?
Is je gsm-nummer gewijzigd of heb je een ander mailadres?
Wil je er graag bij zijn? Of heb je info over oud-gouwraadsleden of werkgemeenschapsleden?
Geef al jouw info door zodat we zoveel mogelijk mensen kunnen uitnodigen.
Je mag mailen naar Bart Dewitte – bartdw@telenet.be

6. Kapelletje aan de muur

Op het einde van de maand maart 1944, na een groot lucht-bombardement op Kortrijk (26 maart) en als gevolg van een hevige luchtbedrijvigheid van oorlogs-vliegtuigen, verbonden enkele Izegemnaren zich om te ijveren

voor het oprichten van 'O.L. Vrouwkapellekens' in de straten van Izegem ten einde voorsrpraak van O.L. Vrouw, bescherming en vrijwaring van oorlogsrampen te bekomen.

Zowat 88 kapelletjes werden geplaatst. Het éénvoudige model werd gemaakt door de firma A. Ostyn uit Izegem en vervaardigd in gewapend beton. Onderaan het kapelletje was op het rugstuk plaats voorzien voor het opschrift van een litanie-aanroeping.

Tussen 1 mei en 12 augustus 1944 werden deze straatkapellen geplaatst.

Op vandaag zijn er nog iets meer of 40 van deze kapelletjes aanwezig in het straatbeeld.

KSA Vlaams en Vroom Izegem verhuist dit najaar naar nieuwe lokalen. De bond blijft verbonden met het (en in Prizma campus) Sint-Jozefscollege.

Aan de zijkant van het 'nieuwe' KSA-lokaal, kant Meensestraat is zo een 'kapelletje' aanwezig – waarschijnlijk oorspronkelijk uit één van de naburige straten. Immers het gebouw waar het kapelletje zich bevindt werd pas gebouwd iets meer dan een decennium nadat de kapelletjes in het straatbeeld verschenen.

Twee KSA-leiders – **Jordi Toebat** en **Robbe Lagaisse** - gingen vakkundig aan de slag met het 'verwaarloosde' kapelletje en gaven het een volledige make-over. Het resultaat mag gezien zijn. Het kapelletje is er opnieuw aanwezig in meerdere eer en glorie en schittert. Met een ledstrip verlicht het de straat (de ledkleuren kunnen ook in oranje en blauw) en het mag gezegd: met een kwinkslag kreeg O.L. vrouw een KSA-tok op het hoofd en het 'lam'-gods, dat naast het kindje Jezus aanwezig is kreeg meteen ook een oranje das aangepast.

De litanie-aanroeping werd vervangen door een 'KSA Vlaams en Vroom Izegem'-bord.

(Info over de kapelletjes vind je in het boekje: Straatkapelletjes van Onze Lieve Vrouw te Izegem – Azert Moenaert – 1944-1945)

Deze en de vorige Nieuwsbrieven zijn nog altijd te lezen op de website van KSA Nationaal.

Ook vind je ons terug op **Facebook**: "Altijd Jarig KSA NZG"
Liken en daarna kan je ons verder volgen.

Wie wil kan de *Nieuwsbrief* ook digitaal krijgen i.p.v. per post.
Te melden aan: altijdjarig@ksanoordzeegouw.be

KSA Noordzeegouw, Dwarsweg 1, 8560 Gullegem / Wevelgem

Met onze archiefgroep houden we een adressen- en mailbestand bij van oud-leid(st)ers en sympathisanten met de bedoeling om onze nieuwsbrieven, uitgaven en activiteiten kenbaar te maken. Wie in onze werking geïnteresseerd is of op onze werking beroep deed, ontvangt deze informatie.

Wie wil uitschrijven kan dat via het mailadres altijdjarig@ksanoordzeegouw.be en we geven geen gegevens door aan derden.

Wil je behoren tot "**de Vrienden van het archief"** en deze *nieuwsbrief* voortaan blijven ontvangen? Contacteer ons. Je kunt bij ons ook terecht voor archiefschenkingen, vragen of raadpleging… of zelfs financiële steun: BE74 4675 0073 5107
werkgroep Altijd Jarig, Herman Leber (050/39 29 18) of KSA Noordzeegouw (056/40 48 12)
of altijdjarig@ksanoordzeegouw.be